

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XVIII

№ 155 (2415)

НЕДІЛЯ, 25 ГРУДНЯ 1977 РОКУ

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

В СУЗІР'І РЕСПУБЛІК-СЕСТЕР РОЗКВІТАЄ РАДЯНСЬКА УКРАЇНА

Урочисте засідання в Києві,
присвячене 60-річчю проголошення
Радянської влади на Україні
і утворення Української РСР

23 грудня в Києві у Паладі культури «Україна» відбулось урочисте засідання ЦК Компартії України і Верховної Ради УРСР з участю партійних, радянських і громадських організацій, представників трудящих столиці республіки і воїнів Радянської Армії, присвячене 60-річчю проголошення Радянської влади на Україні і утворення Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Тривалими оплесками зустріли присутні членів Політбюро ЦК КПРС В. В. Гришина, Д. А. Кунаєва, Г. В. Романова, В. В. Щербинського, кандидатів у члени Політбюро ЦК КПРС Г. А. Алієва, П. М. Машерова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, перших секретарів ЦК Компартії Грузії — Е. А. Шеварднадзе, Литви — П. П. Гришкявичуса, Молдавії — І. І. Бодюпа, Латвії — А. Е. Весса, Киргизії — Т. У. Усубалиєва, Таджикистану — Д. Расулова, Вірменії — К. С. Демирчяна, Туркменістану — М. Г. Гапурова, Естонії — І. Г. Кебіна, Голови Президії Верховної Ради УРСР О. Ф. Ватченка, Голови Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшка. У поезиді — інші керівники республіки, астерани партії і революції, знатні люди України, представники Збройних Сил СРСР, молоді, а також керівники делегацій Тсвариства об'єднаних українських канадців і ліги американських українців.

(Закінчення на 2-й стор.)

В МАЄВІ СТЯГІВ БАГРЯНИХ

Вчора грудневий ранок одягнув у святковий кумач площу імені Кірова. Сюди, на урочистий мітинг, присвячений 60-річчю встановлення Радянської влади на Україні та привітання ЦК КПРС, Президії

Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР трудящим України з нагоди ювілею республіки зібралися робітники і службовці, студенти і учні міста.

Мітинг відкрив перший секретар міському партії

В. О. Сокурєнко. В короткій промові він розповів про трудові досягнення кіровоградців за роки Радянської влади, про звияжну і стрімку ходу нашого народу під мудрим керівництвом Комуністичної партії і її Центрального Комітету на чолі з невтомним борцем за мир у всьому світі товаришем Л. І. Брежнєвим.

На мітингу виступили ветеран партії, учасник встановлення Радянської влади на Україні М. Я. Коровайченко, депутат Верховної Ради СРСР, кавалер ордена Леніна, формувальник заводу «Червона зірка» В. І. Гетьманець, відмінник народної освіти, вчителька Кіровоградської середньої школи № 5 С. М. Велика, військово-службовець П. І. Чубенко, перший секретар мі-

ському комсомолу Я. А. Бондар. Лейтмотив їхніх виступів — гордість за торжество пенінських ідей на нашій землі, за непогашену дружбу народів-братів і трудову звияж радянського сьогодення.

Всі учасники мітингу одностайно схвалили вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, а також ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР та Ради Міністрів УРСР.

Стихають дружні і щирі оплески. В масі багряних стягів, над притихлими шеренгами учасників мітингу урочисто і піднесено линуть мелодії Гімну Радянського Союзу і Гімну УРСР.

МИ ТВОЇ КОЛОСКИ, БАТЬКІВЩИННО!

ПОЛИШИЛИСЬ у пам'яті оці прекрасні слова. Хто їх сказав уперше?

Воліла б згадати ту людину, а може, вони від пісні народної, від слова «хліб»... Хліб, котрим снімо ночами і котрим вивіряємо себе. Бо й майбутнє наше має запах хліба, зрочила якість у буденній балачці зі мною Валя борювик, трактористка колгоспу імені Леніна, лауреат премії Ленінського комсомолу. А згодом на нараді кукурудзозаводів молода комуністка сказала цю ж думку дещо прозаїчніше і конкретніше: «Зобов'язуюсь виростити у 1978 році по 70 центнерів кукурудзи з гектара».

Згадую молоде усміхнене обличчя Валі, і нараз поруч неї постає в уяві мереживо передчасних зморшок під очима комуністки Катерини Михайлівни Вишіваної. Даруйте, але бачу Вас, Катерини Михайлівно, схожую на Валю. Бо тридцять років тому були Ви, як і Валя, молоді і гарні. І коли

зустрічали трійку пар дитячих очей у післявоєнній своїй землянці, хотілось Вам наплакатись у самітню свою подушку. І від того, що бракувало досвіду та здоров'я для керівництва колгоспом, і від жалю до тієї конячини, яка була єдиною в господарстві та уособлювала в собі скоріше минуле Вашої Жеванівки. І від того, що боліли ноги, бо разом з іншими колгоспницями перенесли Ви, пішки, у власноруч зшитих мішках зерно із Скалевої до Жеванівки на відстань 12 кілометрів. Несли насіння хліба вздовж довгого, розбубнявілого від осінніх дощів, шляху. Несли, як надію свою на день прийдешній. Бо ще одержувала Жеванівка оті страшні похоронки, а вже сніла ночі потужними машинами і гарними синами, котрі б ввели у колосковому морі нові комбайни.

Хоч вихлюпувалась та надія в нелегкій праці, врожай Ваша Жеванівка тоді збирала найщедріший:

по 22 центнери з гектара. Бо з-поміж усіх пристрасей і бажань ціло в серці: «Ми твої колоски, Батьківщино». Вашими руками, нехитною волею комуніста виплекано той цвіт. Гордо й прекрасно майорить він тепер на весь світ. Пам'ятаєте, Леонід Ілліч Брежнєв сказав на урочистому засіданні ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР, Верховної Ради РРФСР, присвяченому 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції: «Ми першими створили розвинуте соціалістичне суспільство, першими будемо комунізм». Є в цьому і Ваш внесок — вирощені Вами центнери хліба.

Дорогі нам оці центнери... Наступного року наш район зобов'язався довести збір зернових до 37 центнерів з гектара. І, оозповідуючи про свої намітки друзям та суперникам по змаганням—трудівники колгоспу імені Калініна свято тримають у серці шану отих дорогих центнерів. Бо щоліта роняє (Див. 3 стор.).

Під сонцем жовтня

2-3 стор.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

За успіхи, досягнуті у Всесоюзному соціалістичному змаганні, виявлені трудові доблесті у виконанні планів і соціалістичних зобов'язань по збільшенню виробництва і продажу державі зерна та інших продуктів землеробства у 1977 році, за підвищення ефективності виробництва, продук-

тивності праці і врожайності сільськогосподарських культур Президія Верховної Ради СРСР Указом від 22 грудня 1977 року нагородила орденами і медалями СРСР велику групу передовиків сільського господарства Української РСР. Орденами і медалями СРСР нагороджені колгоспники, ра-

бітники радгоспів, механізатори, спеціалісти сільського господарства, працівники заготівельних, транспортних, меліоративних організацій, підприємств «Сільгосптехніки», а також працівники партійних, радянських, профспілкових і комсомольських органів, які найбільше відзначилися,

В СУЗІР'І РЕСПУБЛІК-СЕСТЕР РОЗКВІТАЄ РАДЯНСЬКА УКРАЇНА

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Урочисте засідання відкрив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

Одностайно було обрано почесну президію засідання в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєвим.

Під звуки маршу в зал було внесено прапор Української Радянської Соціалістичної Республіки і почесний прапор ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

За дорученням Політбюро ЦК КПРС В. В. Щербинський оголосив приєднання Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР Центральному Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради Української РСР і Раді Міністрів республіки, яке учасники засідання зустріли бурхливими, тривалими оплесками.

Від імені учасників урочистого засідання, всього п'ятидесятилітнього народу Радянської України В. В. Щербинський виступив Центральному Комітету Ленінської партії, Президії Верховної Ради СРСР і Радянському урядові, особисто товаришеві Л. І. Брежнєву гарячу вдячність за теплі слова привітання, за високу оцінку ролі українського народу в революційному русі, його вкладу в утворення і зміцнення першої в світі соціалістичної багатонаціональної держави — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

В. В. Щербинський сказав далі, що Леонід Ілліч Брежнєв просив гаряче і сердечно поздоровити учасників урочистого засідання, всіх трудящих республіки за чудовим ювілеєм, передати найдобріші побажання повних успіхів у комуністичному будівництві. З властивою йому душевністю Леонід Ілліч говорив про те, що рід років працюючи на Україні він був зв'язаний з її чудесними людьми, з їх працею і боротьбою, згадав про багатьох своїх друзів і товаришів. Приєднання ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР і ці сердечні поздоровлення і побажання Леоніда Ілліча Брежнєва, безсумнівно, надихають комуністів, усіх трудящих республіки, заявив В. В. Щербинський, примножують наші сили і енергію в боротьбі за втілення в життя історичних рішень XXV з'їзду партії.

Наша країна, відзначив у доповіді В. В. Щербинський, вступила в сьоме десятиріччя своєї славної соціалістичної історії. З Великим Жовтнем, з його могутнім революційно-перетворюючим впливом нерозривно зв'язана світла історична доля українського народу. Сьогодні з вершинами побудованого розвинутого соціалістичного суспільства минає чіткіше видно, ясніше очікується.

Одностайно схваливши Основний Закон країни, український народ з новою силою підтвердив, що він цілком і повністю підтримує внутрішню і зовнішню політику партії і Радянської держави, цілеспрямовану і плідно творчу діяльність ЦК КПРС, його Політбюро на чолі з вірним продовжувачем великої ленінської справи, популярним борцем за мир і соціальний прогрес товаришем Л. І. Брежнєвим.

Довідавшись розповіді про чудові успіхи, яких добилася Радянська Україна в братній сім'ї народів СРСР в усіх галузях економіки і культури, докладно охарактеризував вклад трудящих республіки у виконання напруженої програми ювілейного року. З почуттям глибокого задоволення, сказав В. В. Щербинський, робітники, колгоспники, інтелігенція Радянської України рапортували партії, Батьківщині про виконання високих соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя Великого Жовтня. Близько 70 тисяч трудових колективів, більше як один мільйон 700 тисяч трудящих достроково завершили план двох років п'ятиріччя.

Промова товариша Л. І. Брежнєва на грудневому Пленумі ЦК КПРС — чудовий приклад справді партійного підходу до розв'язання корінних завдань комуністичного будівництва. Вони проявляються турботою про нескорінність всесвітнього розвитку ініціативи і творчості мас, підвищення бойовості партійних організацій, удосконалення керівництва і управління економікою, посилення організованості, порядку і дисципліни. Комуністи, трудящі республіки, як і всі радянські люди, одностайно схвалюють рішення Пленуму ЦК КПРС, сесії Верховної Ради СРСР.

Від імені комуністів, усього народу Радянської України В. В. Щербинський закликав рідну партію, її Ленінський Центральный Комітет, Політбюро ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим, що трудящі республіки свято виконуватимуть свій найвищий патріотичний обов'язок — самостійною працею всією віслюватою економічною могутністю нашої великої Батьківщини.

З сердечним привітанням до українського народу, комуністів республіки на урочистому засіданні звернулися керівники делегації союзних республік, Москви і Ленінграда, які прибули на ювілейні торжества, представники делегації Товариства об'єднаних українських кандидатів і ліги американських українців.

З великим піднесенням учасники засідання прийняли вітальний лист Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву.

Урочисте засідання завершилося виконанням гімну Радянської України.

Для учасників урочистого засідання було дано святковий концерт.

(РАТАУ).

ПІД СОНЦЕМ ЖОВТНЯ

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПРИВІТ З „АТОММАШУ“

ПОВЕРНЕННЯ Анатолія Чайка, заступника секретаря комітету комсомолу, чекали на заводі з особливим нетерпінням. Про те, що він поїхав як представник підприємства-постачальника на Всесоюзну ударну комсомольську будову „Атоммаш“, знали не тільки в заводоуправлінні, але й у всіх цехах. Кожного цікавило: а що скажуть про їхню працю там, де трудяться посланці комсомолу всієї країни, на об'єкті, історія будівництва якого не менш яскрава, ніж історія будівництва Байкало-Амурської магістралі, Камського автомобільного заводу.

Той був небагатослівним, але сказане викликало гордість у молоді трудівників Олександрійського електрохімічного заводу.

До таких компліментів олександрійців не звикати. Але коли похвала „сприятелів“ ніби не як оглядова, підсумкова оцінка, а найширше, як завжди на майбутнє. Бо, зрештою, їм одним відомо, на що вони здатні. І не випадково з року в рік збільшується список продукції, відпущеної комсомолу і підприємствам — державним знакам якості. Нині він досяг найвищої цифри серед підприємств Кіровоградщини — понад 60 процентів.

Сьогодні ОЕМЗ постає як електрообладнання не тільки в містах Російської Федерації, з якими він особливо тісно зв'язаний. Його виробники прекрасно знають на Балхаському мідноплазильному комбінаті в Казахстані.

„Уралмаш“ прославляється підприємством Свердловська. В країні давно високо оцінили крокуючи екскаватори, що виходять з його цехів. А на них встановлені станції управління виробництва Олександрійського електрохімічного заводу імені XXV з'їзду КПРС.

Олександрійці в свою чергу мають задоволення трудівникам підприємств, що постачають комплектуючі вироби. Взяти хоча б Калінінський механічний завод,

Сьогодні, розповідав намій Радянської України, історичний Шістьдесят Жовтня у важкій дозі — це великий шлях відомості з усіма народами великого могутнього Радянського Союзу. Бо ми — радянські. Непорушна єдність наших душ і помислів, висока почуття гордості за свою Вітчизну, гідність, повагу радянської людини на нові трудові подвиги на шляху до світлої мети — побудувати комунізм.

Поглянь на карту. Кіровоградщина, Кіровоград — столиця степу Радянської України — взаємозв'язані з багатьма містами і селами Радянського Союзу. Зв'язані ці — багаторіччя — економічній, культурній, індустріальній. Наші сівалки, трактори, електробудівництва, запальний танк „Ятрань“, гітавоєвський досвід ефективного використання кожної сесії землі, школа Сухопутного флоту в кожній братній республіці. А хіба ми можемо уявити собі нашу історію без зворотних зв'язків? Ні. Бо тільки в сім'ї братів-братів Союзу РСР під керівництвом КПРС — запорука нашої дальнього руху вперед, нашої праці, нашої радості і спокійності нашої комуністичної.

Кожне замовлення для трудящих заводу — закон. Ось нещодавно завод — закін. Ось нещодавно завод — закін.

Більше позитивних праць у секторі технічного управління. Дуже часто саме їм доводиться виконувати термінові замовлення. І молодіше не піддавалося. Робітники солідарність — це характерно, скажімо, для комсомольсько-молодіжної бригади електриків-сварників А. Я. Багана (трудовий комерс — Анатолія Івановича).

Перед колективом заводу відкривається широка перспектива: споруджується величезний корпус легітимних пусків, по суті, ціле підприємство. Розширюється горизонт трудової співдружності. Отже, що не раз слатимуть юнакам і дітятам на електрохімічний комсомольський привіт з новобудов і підприємств країни.

А. РОМАНЮК.

Т УТ — рукописи мере. І висока гребля, за якою розмістилися щогли висовольти, крокуючі вперед — до Кіровограда, Черкаса, Києва і Закарпаття, Житомира і Ужгорода, за Дніпро — до міст і сіл братньої Росії. Це — гіме — у цьому Гімні, шим, кого зустріли на дніпровській греблі наш кореспондент, бр. колішній секретар Новоградського райкому комсомолу, з ним заступник начальника планового відділу ГЕС І. Філіпенко.

— Що б ви назвали цим піонером, і прикинь сюди сьогодні на експеримент?

— Я б розповів їм про те, хто будував електростанцію. Це ж не ди сорока один національності України Рад. У звичайні українське селище приймав дагестанець Ж. Б. Бисханов, казах Т. Жакенов, росіянин О. Семиякін. Тут зустрічав молодих робітників Цемляних і Горьківської, Невадської і Дубарської гідроелектростанцій — майже десять тисяч юнаків і дівчат з комсомольськими путівками прибули сюди. А потім найбільш досвідчені їхали за мети країни, щоб поклати свій камінь в Асуанську греблю. Такі почуття єдності, братерства, інтернаціоналізму в усі наших радянських людей. І на-

ІНТЕРВ'Ю ПЕРЕД
П О Р
БУЛИ

звиває імена тих, хто сьогодні стоїть біля пультів управління станції, хто обслуговує електролінійю, хто скеровує роботу потужних турбін — машиністів Г. Єременка і В. Михайленка, ізолювальників В. Нестерова, інженера Л. Лебедева.

Це завдяки сумлінній праці таких людей Кременчуцька ГЕС вже за 10 місяців нинішнього року видала більше 1 мільярда 208 мільйонів кіловат-годин електроенергії. А всі електростанції царської Росії в 1913 році видали 1945 мільйонів кіловат-годин.

Від 8,8 мільярда кіловат-годин електроенергії, що їх мали давати щороку тридцять станцій ленінського плану ГОЕЛРО, до сьогоднішнього електричного трильйона з лишком — такий шлях радянської енергетики.

Живе нині в Світловодську заслужений будівельник УРСР росіянин А. Аристаров, людина, яка теж причинна до настання нового міста на Дніпрі. Він з гор-

дям цього не 60-річчя комсомолу, а 1919 року

С Х О Д И ЕКСПЕРИМЕНТУ

«Чи прийматиме на Уралі гайворонський патієць?» «Так, безперечно!» (3 листів).

«Захочені!»
«Вітаємо!»
«Стали вашими однодумцями!»
«Обов'язково зробимо в себе!»

Під цими словами — підписи. Заступників міністрів. Партійних, радянських і комсомольських працівників. Педагогів. Господарників.

І адреси. Білорусія, Молдавія, Киргизія, Грузія... Населені пункти Російської Федерації і України: Свердловськ, Красноярськ, Белгород, Чернігів, Одеса...

У книзі відгуків Гайворонського міжшкільного комбінату виробничого навчання і професійної орієнтації — еражені спеціалісти.

Читаєм «Молодого комуніста» не треба деталізувати, чим викликано захоплення гостей Гайворона. Не тільки тому, що ви читали про міжшкільний комбінат у нашій газеті, в книгах, центральної пресі, чули про нього в передачах республіканського і всесоюзного радіо. Про нього говорився у доповіді першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербинського на листопадному Пленумі ЦК Компартії України.

Але важливо й те, що в кожному районі нашої області вже діє або організується свій комбінат виробничого навчання і професійної орієнтації, де учні ще за партами набувають «дорослих» професій. Кожен такий комбінат — то своєрідний патієць гайворонського досвіду, який приживається на вашій землі і вже зараз або в близький час дасть чудові плоди: разом з атестатом зрілості учень матиме спеціальність, правильно орієнтується у виборі професії, у гурті технічної творчості знайде своє за-хвалення...

Безперечно, заслуга гайворонців полягає в тому, що вони були першими, незважаючи на труднощі, довели доцільність свого методу. Але є й інше.

— Надійшов лист з Уралу, — розповідає директор Гайворонського міжшкільного комбінату трудового виховання і професійної орієнтації Михайло Михайлович Ставчанський. — Пишуть про те, що в Кам'янському районі Свердловської області успішно діє центр виробничої підготовки учнів, подібний нашому. Нам, звичайно, радісно. Тиждень сиділи разом з їхньою делегацією ось у цьому кабінеті. Дискутували, підраховували, потім готували документацію. І ось, бачите, недержавно. Або інше — недержавно показували у програмі «Час» один учнівський комбінат Чернігівської області. А ми згадали: звітні теж була в нас делегація.

«Патієць» гайворонського досвіду приживається досить легко і міцно. З однаковим успіхом у далекій Оші Киргизької РСР і в Красноярському краї, в Молдавії і Турції. Навіть за рубежем. Микола Чхолоков — директор школи з Велико-Тирнівського округу Народної Республіки Болгарії, відвідавши Гайворон, став ентузіастом створення комбінатів виробничого навчання у себе на Батьківщині.

— Вчені говорять, що наш досвід для сільської місцевості практично універсальний, — пояснює М. М. Ставчанський. — Це ще раз підтвердилося в Академії педагогічних наук СРСР, де цього року під головуванням академіка Стелетова розглядалася робота міжшкільних комбінатів.

Розмову перервав телефонний дзвінок. Поотяжний — міжшкільний зв'язок.

— Так, Україна, так, Гайворон... Добридень...

І, відірвавшись на хвилину від трубки, директор вивинув поспішувати:

— Вбачте, доведеться трохи зачекати. Запитують комбінат.

О. ЖУРБА.

Кіровоград — Башкирія: змагаємось НА ЧЕСТЬ СВЯТА

З кожним днем наблизився до нас новий рік — рік 60-річчя ВЛКСМ, рік XXV з'їзду комсомолу. І юнаки та дівчата Башкирії готуються до цих визначних дат.

«В день відкриття з'їзду працювати на заводі електросилової — з таким заданком звернувшись комсомольці цеху мусажного бар'ю Кіровоградського виробничого об'єднання «Сода» до всіх молодих комуністів. Їх нині підтримав на комсомольських зборах провідник полі ініціативи, як, більше ста молодих радянців цього об'єднання відправили до XXV з'їзду в якості делегатів свої розради про освоєні суміжні професії.

Молоді слюсарі Мезежовського заводського заводу Олександрівського комбінату готуються до цього року. Він буде

Трудовий член партії. Тоді творили легкі Новий соціалістичний комбінат. Багато виконавців п'ятиріччя це фери — дев'ять молодих комуністів майстрів машин Триваєнський і Лука пересел доярки Зон Са

С ОНІЧНОГО літнього дня цього року зустрілися давні і хороші друзі. Це за тридцять п'ять VII засідання міжнародного клубу молодих механізаторів. «Кіровоград — Толбухін» приїхали майстри врожайів з Толбухінського округу братньої Болгарії. Як і під час попередніх зустрічей культурно-спортивним моментом став обмін досвідом. Досвідом, що народився і утверджується на сільській основі: любові до землі, до нелегкої і почесної професії хлібороба. Адже юнаки і дівчата сіл Кіровоградщини і Толбухінського округу роблять одне спільне діло: виробляють хліб на радість та достаток людей.

Тоді болгарські гості щедро ділилися своїм досвідом і вмілими впровадити рекорди врожайів пшениці. Комсомольсько-молодіжна бригада Івана Христова, наприклад, лібрала на площі 1000 гектарів по 60,4 центнера зерна. Коли Георгій Колєва, механізатор із села Методієво, спитали, як добивався такого рекорду його земляки, він посміхнувся і коротко відповів: «Гіталовський методом», мовляв, які ж тут секрети, у вас віндуси.

Мабуть, багатьом із цієї класиці задалася після цих слів попередній зустрічі. Припідняли дуже уважно молоді болгарські механізатори до наших новочасних ланів. У бригаді дівчи Герла Соціалістичної Праці Олександра Васильова Гіталова допитувалися про організацію праці, про використання техніки. Долому, без сумніву, поїхали тоді болгарські друзі з тиверним пам'ям — за методом бригади О. В. Гіталова всі по-

Кіровоград — Толбухін: змагаємось
У Добруджі-гіталовський метод

вої роботи повністю перекасти в свої машини. Минулого року члени клубу «Кіровоград — Толбухін» — заступник керівника відділення колгоспу «Дружба» Іван Давидов і бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади імені Шевченка Анастасій Іванович. Повного району побували у розповідях, як у господарствах Толбухінського округу за прикладом О. В. Гіталова використовувати техніку. Тоді вивчили і про те, що на базі варту молодих болгарських хліборобів Івановича Новоукраїнського району «Врожайів» Толбухінський район «Врожайів» сортів «Словенка», «Роса» та «Росалка». Щодня на досвід буває новими і те

МИ ЖОВТНЯ

МИ ТВОЇ КОЛОСКИ, БАТЬКІВЩИНО!

Т УТ — рукописне море. І висока гребля, за якою піднімається щогла високовольних, крокуючи вдалеч — до Кіровограда і Черкаса, Києва і Запоріжжя, Житомира і Ужгорода до Дніпро — до мист і сіл братньої Росії Шан-Кіме — цюка ГЕС Глишим, кого зустріли на дніпровській греблі наш кореспондент, був колишній секретар Новогеоргиевського райкому комсомолу, а нині заступник начальника планового відділу ГЕС І. Філіпенко.

— Що б ви сказали цим піонерам, які прийшли сюди сьогодні на екскурсію?

— Я б розповів їм про те, хто будує електростанцію. Це люди сорока однієї національності. Країни Рад. У звичайне українське селище приїхав дагестанець Ж. Бібсханов, казах Т. Жаке-нов, росіянин О. Семі-кін. Тут зустрічали молодих робітників з Цем-лянської і Горьківської, Невської і Дубоварської гідроелектростанцій — майже десять тисяч юнаків і дівчат з комсомольськими путівками прибули сюди. А потім найбільш досвідчені їхали за межі країни, щоб покласти свій камінь в Асуанську греблю. Такі почуття єдності, братерства, ітернаціоналізму в усіх наших радянських людях. І на-

ІНТЕРВ'Ю ПЕРЕД СВЯТОМ

П О Р У Ч БУЛИ ДРУЗИ

завжди імена тих, хто сьогодні стоїть біля пультів управління станції, хто обслуговує електроліній, хто керує роботою потужних турбін — машиністів Г. Єременка і В. Михайленка, ізолювальника В. Нестерова, інженера Л. Лебедева. Це завдяки сумлінній праці таких людей Кременчуцька ГЕС вже за 10 місяців нинішнього року видала більше 1 мільярда 208 мільйонів кіловат-годин електроенергії. А всі електростанції царської Росії в 1913 році видали 1945 мільйонів кіловат-годин. Від 8,8 мільярда кіловат-годин електроенергії, що їх мали давати щороку тридцять станцій ленінського плану ГОЕЛРО, до сьогоднішнього електричного трильйона з лишком — такий шлях радянської енергетики.

Живе нині в Світловодську заслужений будельник УРСР росіянин А. Арістаров, людина, яка теж причетна до насадження нового міста на Дніпрі. Він з гор-

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).
котрий колос зернятка, мов сльози, на могилу Героя Радянського Союзу Михайла Лисова, російського хлопця із далекої станиці Холмської на Кубані. Захищав він наше поле, аби не топталось по ньому ковані чоботи фашистського звіра. І, обмінюючись досвідом роботи із своїми суперниками по змаганню — кубанськими хліборобами із станиці Холмської, новоархангельці ще і ще раз складають ціну своєму хлібові. 82 тисячі 700 тонн ми продали його державі у ювілейному році — майже вдвічі більше, ніж торі.

Нахненна праця у тих центнерах і молодих хліборобів з колгоспу імені Шевченка Анаполія Сіденка та Володі Романенка. Цього року Анаполію вперше доручили кермо комбайна. А для Володі, вчорашнього випускника середньої школи, який був у Анаполія помічником, цього річчя жнива бу-

ли першим екзаменом на зрілість хлібороба. І вийшли хлопці переможцями у районному змаганні молодих жнивників, відчувши себе господарями рідної землі. Такими ж як і сто вісімдесят шість комсомольців — механізаторів колгоспу «Зоря комунізму», хлібороби якого виростили майже по 50 центнерів зернових з гектара.

Горді ми своїм хлібом. «І хліб для нас, то Вітчизна» — заютує в своєму записнику на восьмій сесії Верховної Ради СРСР депутат Галина Александрова. Бона, звичайна жінка — дорчка із Надлака три дні в Кремлі разом з іншими депутатами Верховної Ра-

ди СРСР ґрунтовно обговорювали проекти державного плану економічного і соціального розвитку і державного бюджету СРСР на третій рік п'ятиріччя...

Горді своїм хлібом. Бо хліб для нас — то не просто окраса бурштинового кружала. То — уособлення Вітчизни...

Отакі думки нахлинули в залі засідання сесії Верховної Ради УРСР. Приймали закон про державний план економічного і соціального розвитку України на наступний рік. Голосували за те, щоб реальні прибутки на душу населення збільшилися на 3 проценти, щоб за рахунок усіх прибутків фінан-

сування збудувати житлові будинки загальною площею 19,7 мільйона квадратних метрів... Голосували за хліб. Колосками до сонця знялись угору руки... Згадала маніфестацію молоді на честь 60-річчя влади Рад на Україні на площі. Вирвало колоскове море юнаків та дівчат. Море молоді шаленого нашого часу, море щасливої молоді, таке ж спекотно-велике, як у жнива...

Т. НАУТА, голова виконкому Новоархангельської районної Ради народних депутатів, депутат Верховної Ради УРСР.

НЕБО НАД РІДНИМ ДОМОМ

У кожного з нас є таке місце на землі, яке ми бережемо в пам'яті, до якого завжди тягнемось душою, незалежно від кількості кілометрів, що відділяють нас від нього. Найчастіше ми зevamo його рідним домом.

Коли я згадую свій дім зараз, то обов'язково уявляю сажисену вулицю, розмалювану морозом тінню, маму, що з надією очікує аероплану. Я не знаю, де я буду через рік (саме стільки мені залишилось до кінця навчання в училищі), але я переконаний, що тоді, думавши про рідний дім, я згадав би не тільки далеке північне селище. Бо не менш близьким стало для мене місто в центрі стенової України, місто, що поділяло мені крила — наше місто Кіровоград.

Я багато знав про Україну. На уроках історії в школі ми віднаходили її на карті, а в підручнику читали про криматичні учини, економіку, культуру. Та коли я вступив навчатись до Кіровоградського льотно-штурманського училища, який став жителем України, то зрозумів, що знав про неї дуже мало. Знав, що тут буває гарно від сонячних променів. Тепер я знаю, що так є тільки вночі, коли в серії моїх українських друзів.

Нас багато, тих, хто прийшов до Кіровограда навчатись. Я за національністю — комі. Мій друг

Валерій Плагоніс — удмурт, є тут росіяни, білоруси, литовці, татари, казаси, грузини, таджики, башкири, аварці, чуваші, тувинці — та всіх я, мабуть, і не перерахую. Ми вчимося в чудесних класах. Обладнано, яким ми користуємось, заздрити навіть ті, що приїжджають до нас на стажування з інших училищ країни. Виплачені віддають нам свої знання, в кіровоградському небі міниють нашу крилу. Тож Україна для кожного з нас стала рідним домом. І тому свято, яке відзначає воля сьогодні, — 60 річчя встановлення Радянської влади, — це свято кожного з нас. А значить, — всієї нашої багатонаціональної Країни Рад.

По закінченні училища я буду штурманом. Я ще не знаю, які маршрути доведеться прокладати мені в небі нашої країни. Але один маршрут я занесу не тільки на карту. Вона буде в моєму серці вічно — дорога до України. Як і пам'ять про дружний дім, про небо над ним, небо, в якому у людей виростають крила.

Б. КАРПОВ, курсант Кіровоградського льотно-штурманського училища.

Кіровоград — Башкирія: змагаємось А ЧЕСТЬ СВЯТА

Кожен день наближає до нас новий рік — рік 1978-го, рік XVIII у комсомолу. І юнаки та дівчата Башкирії готуються до знаменних дат.

Велик підарити з'їзду юнаків на заохочення до праці, науки, спорту — з таким закликом українським комсомольцям нехай привітають бар'ю № 2 Стер-жакського виробничого

об'єднання «Сода» до всіх молодих комсомольців із навіч підтримкою. На комсомольських зборах народяться нові ініціативи. Так, башкирська молодіжна робітничо-молодіжна організація до XVIII з'їзду ВЛКСМ підняла свій розпорядок або жінки суміжні професії.

Молодий слесар Мелеузовського підприємства падаю Олександр Дмитро виходить до нового року. Він буде

для нього незвичайним: до 60-річчя комсомолу Олександр зобов'язався виконати своє кінцеве завдання. Зараз він працює в рахунок листопада 1979 року.

В середньому МПТУ № 8 міста Уфи нещодавно відбулось засідання комітету комсомолу, на якому вирішено організувати в училищі інтернаціональне змагання між групами. Учні готуються глибоко зустріти комсомольський форум. Щороку міниють зв'язки його з шефами — медичним інститутом.

Нісся XVIII з'їзду ВЛКСМ комсомольці училища вирішили ознаменувати ударних місць, присвячених 60-річчю ВЛКСМ.

ІННОГО ЛІТНЬОГО ДНЯ ЦЬОГО РОКУ ТРИЛИСА ДАНИ І ХОРОШИ ДРУЗИ. ЩЕ ПІШУ НА VII ЗАСІДАННЯ МІЖНАРОД- НУБУ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ «КІ- ТАЛОВА» ПРИЙХАЛИ МАЙСТРИ ІЗ ТОЛБУХІНСЬКОГО ОКРУГУ БРАТ- ВАГАРІЙ. ЯК І ПІД ЧАС ПОПЕРЕДНІХ ІЗ КУЛЬТИВАЦІЙНИМ МОМЕНТОМ СТАВ ДОСВІДОМ. ДОСВІДОМ, ЩО НАРОДИЛИСЯ СІДІТЬСЯ НА СПІЛЬНІЙ ОСНОВІ: ЛЮ- ДИ ЗЕМЛІ, ДО НЕЛЮДІЙ І ПОЧЕСНОЇ ПРО- МІСЛОДАРА. АДАЖЕ ЮНАКИ І ДІВЧАТА ОБ'ЄДНАЛИСЯ І ТОЛБУХІНСЬКОГО ОК- РЕБЛЯТЬ ОДНЕ СПІЛЬНЕ ДІЛО: ВИРО- БЛЮ НА РАДІСТЬ ТА ДОСТАТОК ЛЮ-

Кіровоград — Толбухін: змагаємось У Добруджі — ГІТАЛОВСЬКИЙ МЕТОД

люди роботи повинні переказати на нашу землю.

Минулого року члени клубу «Кіровоград — Толбухін» — заступник керуючого заводом колгоспу «Дружба» Михайло Дмитро і бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Шевченка Анаполія Лубе-вич із даного району побували в Болгарії. Повернувшись додому, докладно розповідали, як у господарствах Толбухінського району за прикладом О. В. Гіталова працюють врожай при високоэффективному використанні техніки. Тоді ж дізналися і про те, що на базі сорту пшениці «Безоста-1», яка привернула увагу молодих болгарських хліборобів на майдані Новоукраїнського району, селекціонери Толбухінської вивели нові високопродуктивні сорти «Словенка», «Людська» і «Ресалка».

Відвідавши на досвід були новоукраїнські майстри врожай, Світлою і теплою

була посмішка молодого механізатора Георгія Колева, а в ній — подяка за ту щедрість, яка йде від нашої давньої дружби. І дружбі цієї міцніти — проголошує телеграма з Толбухіна, надіслана на адресу орденонесної Новоукраїнської комсомольської організації в переддень 7 листопада: «Дорогі радянські друзі! Окружний комітет ДКСМ Толбухіна поздоровляє нас із 60-річчям Великої Жовтневої соціалістичної революції. Разом з болгарською молоддю молоді нашого округу зустріли славний ювілей виконання своїх соціалістичних зобов'язань. Гординимось вашими успіхами у боротьбі за виконання рішень XXV з'їзду КПРС, вашим достойним рапортом світу революції. Ми раді разом з вами прийняти нової Конституції Радянського Союзу, яка відкриває більші можливості до активної участі молодих людей в комуністичному будівництві. Ми впевнені, що на велике добір'я і турботу КПРС молоді Кіровоградської області і нашого району відповість єдиним єдиним чинством. Ми, радні побратимів-росіяни, готуємо разом з усією болгарською молоддю під керівництвом БКН ще енергійніше і самовідданіше за прикладом радянських комсомольців високо нести вперемематичне значення марксизму-ленінізму».

Міцніть дружбі побратимів. Адже є одна спільна мета — величчя і краса-на.

О. ІЩЕНКО, перший секретар Новоукраїнського райкому комсомолу.

В ОБЛАСТІ — ПЕРШІ

Комсомольсько-молодіжна бригада екскаваторників Морозівського вуглеозрізу — відомий колектив області. До 7 жовтня — Дня прийняття нової Конституції СРСР — бригада рапортувала про виконання завдань 2-х років п'ятиріччя. Ставши на ударну ювілейну вахту колектив за підсумками дев'яти місяців став переможцем серед комсомольсько-молодіжних бригад вугільної промисловості.

У бригаді — 12 чоловік, очолює її Володимир Бакун. Хлопці працюють дружно і злагоджено. Машиністи — Сергій Губа, Олександр Дмитрів, Олександр Нулик, помічники машиністів Володимир Яковлев (він — групкомсорг), Григорій Меньшой та інші члени бригади — відмінні спеціалісти. Хлопці опанували багатьма суліжними професіями, що дає змогу працювати без зупинок. 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні комсомольсько-молодіжна бригада В. Бакуна зустрічає новими трудовими успіхами.

На фото: В. БАКУН.

Фото В. КОВАКА.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

ТВОЯ ВІРМЕНІЯ, МОЯ УКРАЇНА— НАША КРАЇНА РАД

Влітку нинішнього року старшокласники майже всіх союзних республік трудилися і набиралися сил у таборах праці і відпочинку в середніх школах Знам'янського району. Кожен з тих днів був для всіх радісним святом, і в усіх його учасників воно ніколи не зітреється в пам'яті.

Разом зі старшокласниками Цибулівської середньої школи трудилися на догляді за 15-гектарною плантацією цукрових буряків 9 десятикласників Димитровської середньої школи Аршататського району Вірменської РСР під керівництвом молодого педагога, завуча школи Рафаела Огеносовича Мкртчяна.

Три тижні українські і вірменські школярі

старанно працювали пліч-о-пліч і відпочивали радісно, весело, змістовно.

А ось нещодавно вірмени запрокили українських друзів на своє свято — 100-річчя з дня заснування школи.

— Ми записалися на один день, — розповідає директор Цибулівської середньої школи Анатолій Васильович Єфремов, — але яким радісним було здивування, коли, виходячи з поїзда опівночі, попали в обійми друзів. Нас чекали!

— Дуже радісно було зустріти на вокзалі своїх вірменських ровесників, які три тижні були поруч з нами у праці і відпочинку, — розповідає десятикласниця Цибулівської СШ комсомолка Люда Чересенко. — Нибі сто років я не бачила своїх смуглявих чорнооких подружок. Коли вони гостювали в нас, то ми разом побували в Кіровограді, на місці боїв з фашистами під Корсунь-Шевченківським, у Києві. Відвідали й Павлиську середню школу, де багато років жив і працював видатний педагог Василь Олександрович Сухомлинський. А у Вірменії ми бачили прекрасне високогірське село Севан, милувалися сніжною вершиною Арагату, сповна відчували в сім'ях своїх

вірменських друзів доброту і сердечність. — Я з увагою прислухався до порад своїх колеги Офелії Арменакіані Хачатрян, — розповідає А. В. Єфремов. — Я — фізик, вона — викладач російської мови і літератури. Але я відчув у ній не тільки висококваліфікованого спеціаліста, а й прекрасного керівника педагогічного колективу, саме сучасного педагога і наставника, щирого товариша. Уважно вислухавши на спільній конференції виступи секретарів обох комсомольських організацій, Офелія Арменакіані потім захоплено говорила про величезне значення дружби усіх націй і народностей нашої багатонаціональної Батьківщини. Ця дружба — символ могутності Радянського Союзу.

У Димитровській школі навчаються діти різних націй та народностей: вірмени й курди, асирійці і болгарки. Наймолодші спокатку проходять «курс наук» у так званому нульовому класі, де навчають ази російської мови (школа російська, бо село інтернаціональне, назване на честь вождя болгарських комуністів Георгія Димитрова). Тут навчаються й діти з кількох навколишніх сіл.

Головна мета українських і вірменських педагогічних і учнівських колективів — обмінятися досвідом роботи, запозичити в друзів усе цінне і застосувати його у своїх навчальних закладах. На цьому й побудували свою зустріч.

Р. МАРЧЕНКО.

СВІТЛА ДОЛЯ МОЯ

Що таке Україна?
Як сказати про це?
Це — весна солов'їна,
Розмаїте гілечце.
Ти мені, Україно, —
Світла доля в житті,
Височінь голубина
І хліба золоті.
Що таке Україна?
Це — змужніння пора,
Мати вільного сина
І Росії сестра.
Крізь тривожні заграви
Вів нас лєнінський стяг.
Пломінь отчої слави
Б'ється в юних серцях.
Що таке Україна?
Це — радянська земля,
Сонцем вигріта днина
І зірками Кремля.

Кость ЛЕСЕВ.

УКРАЇНІ РАДЯНСЬКІЙ

Україно, чорноземні ниви,
Солов'їми сповнені сади,
Ти мене причарувала ними,
Вір моєму серцю — назавжди!
Маєш, наче в дівчини, обличчя,
А в Дніпрі, мов дзеркало, вода.
Це ж тобі по двадцять років тричі,
О, яка ти, земле, молода!
Хто тебе не знає, тільки кліпа:
Щедрість із якого джерела?
... Скільки ти вродила людям хліба,
А пісень ти скільки їм дала!
Ми тебе шануєм, наче маму,
Квітнуть в праці місто і село.
Хліб і пісня завжди будуть з нами,
А тепер скажу про джерело.
Шість десятиків літ — не факти гнуті,
Істина одна є на землі:
Щедро родиш на радянським ґрунті,
На комуністичнім джерелі!

Леонід НАРОДОВИЙ.

В степах, озерах і раїнах,
По вінця сповнена тепла,
Моя Радянська Україна
Під сонцем Жовтня розцвіла.
Минула лихоліть негода,
Моя республіка тепер
Іде в щасливім хороводі
Своїх п'ятнадцяти сестер.
Немов пісні, її простори
Простерлись дзвінко навкруги,
Голублять зір Карпатські гори
І Кримські дивні береги.
Моя країна молодіє,
Вершини зоряні дола.
Уклін за те тобі, Росіє,
Що руку вчасно подала.

Любов ГНІДЕЦЬ.

Творчість починається з дороги. З дороги подвигів, потрібної мізансцени, характерного жесту, інтонації тощо. З цієї дороги починається і ми, молоді актори Кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького. До речі, загін наш чималенький — більша половина складу творчого колективу.

З пряминістю згадує творчий доробок Анатолія Косаченка (Маркіз в «Мірандолі», К. Голдони, Радик в «Ровесниках» А. і П. Турів, Франц в «Гріху та покаянні» І. Карпенка-Карого, Чупрун в «Тилу» М. Зарудного, остання робота — Іван Антонов у «Римській бані» С. Стратівева). Всі ці образи молодого актора майстерно вивершені і емоційно насичені.

Справжній успіх випав на долю Анатолія Литвиненка і Валентини Дронової, котрим за виконання ролей Вальтера Фукке в «Думі про Сухомлинського» І. Драча і Галички в «Срібній павутині» О. Коломійця, присуджено премію імені Івана Микитенка з врученням дипломів.

Велику роль в нашій роботі відіграє наставництво. Власне, без потрібної поради, ділової допомоги головного режисера театру, заслуженого діяча мистецтв УРСР М. Гіляровського, режисерів-постановників, заслуженого артиста

ВІД КРАЮ КРОПИВНИЦЬКОГО...

Гастрольні дороги театру

УРСР О. Блудяра та Г. Терентьєва, наші успіхи були б неможливі.

Незабаром репертуар театру поповниться новими цікавими і складними роботами. Це — п'єси М. Фріша «Китайська стіна», І. Драча «Соловейко-Сольвейг», О. Кудієвського «До зустрічі в майбутньому», В. Шекспіра «Ромео і Джульєтта». Остання — позаплатанова постановка молодих акторів, що стане серйозним випробуванням нашої майстерності і творчої зрілості.

Звичайно, наші гастрольні дороги вирізняються не кілометрами, а роками. Щирими і теплими оплесками зустрічали нас глядачі Тюмені, Молдавії, Башкирії, Краснодару, в Алтайському краї і т. д. Це — дороги дружби, дороги до людських сердець. Дороги, яким немає кінця.

С. МЕРЦАЛО,
секретар комсомольської організації Кіровоградського українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.

У репертуарі російського народного хору Стердзовського (сільського Будинку культури Боринського району — російські народні пісні, пісні радянських композиторів. За участь у Всесоюзному фестивалі художньої самодіяльної творчості трудящих, колектив нагороджений дипломом I ступеня.

На фото: співає самодіяльний російський народний хор. Солостка Валентина РОЖКОВА. Фото В. КОВПАКА.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50. вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки. 2.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде у четвер, 29 грудня ц. р.

ПОНЕДІЛОК, 26 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 — «Людська та її справа». 10.30 — К. т. Концерт. 11.00 — К. т. Новини. 11.10 — «Кроки претирасного». Дитяча опера студентів міста Миколаєва. 11.40 — «Шкільний екран». Фіналка для учнів 10 класу. 12.10 — А. Софронюк. «Спадщина». Вистава. 13.30 — К. т. Док. телефільм. «Зізнання». 14.00 — К. т. Е. Гріс. Концерт для фортепіано з оркестром. 16.30 — К. т. Всесоюзні змагання з лижного спорту. Жінки. 17.00 — К. т. «Польова пошта «Подвигу». 17.30 — «Ювілейному року — ударний фініш». 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. Мультифільм «Як їжачок і асиджато зустрічали Новий рік». 18.20 — К. т. «Народна творчість». Телеогляд. 19.05 — К. т. «Ювілейному року — ударний фініш». Репортуажі трудних Московської області. 19.50 — К. т. «Хелло, Доллі». Вистава. (21.00 — «Час»). 22.25 — К. т. Док. телефільм «Сонце на долоні». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.30 — Художній телефільм «Двадцять місяців». I і II серії. 17.30 — «Соцсвіт». 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.19 — «Заходи протипожежної безпеки». 18.30 — «Партійне життя». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Сторінки творчості». Василь Козаченко. 20.30 — Телефільм «Карпатські мотиви». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Хвилі Чорного моря». 7 серія. По закінченні — новини.

ВІВТОРОК, 27 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Сильні, сміливі, спритні». 10.00 — «Рубежі десятиліття». Григорівський порт. 10.30 — Кіножурнал «Наука і техніка». 10.40 — К. т. Для дітей. «Навчальні казки». (К-д на Республіканське телебачення). 11.00 — К. т. Новини. 11.10 — «Міста і люди Радянської України». (Миколаїв). 11.10 — К. т. «Шкільний екран». Українська література для учнів 10 класу. 12.10 — К. т. Концертний зал «Дружба». 14.30 — К. т. Науково-популярний фільм. 15.20 — К. т. Концерт. 15.45 — К. т. Творчість А. Копан-Дойля. 16.25 — К. т. Всесоюзні змагання з лижного спорту. Молодіжки. 17.00 — К. т. «Адреси молодих». 18.00 — «Колі ялинки у вогні». Виступ заступника начальника відділу пожежної охорони управління внутрішніх справ обласного Б. Ф. Шабліна. (К-д). 18.15 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати». 18.25 — К. т. «Панама: творчість і майбутнє країни». 18.40 — К. т. «До світлого столу». (К-д). 19.00 — К. т. «Людська Земля. Всесвіт». 19.45 — К. т. Фільм «Перша ластівка». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Театральні зустрічі». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Хелло, Доллі». Вистава. 15.00 — «Конституція жовте, працуюче, діє». 18.30 — Камерний концерт. 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Жовтнева симфонія». 20.00 — «Старт». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Хвилі Чорного моря». 8 серія. По закінченні — новини.

СЕРЕДА, 28 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Умілі руки». 10.00 — Для дітей. «Лісовий барабан». Лялькова вистава. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — «Так у нашому роду поведосся». 12.15 — К. т. Виступ вокально-інструментального ансамблю «Росинка». Івано-Франківського педінституту. 13.30 — К. т. «По столичних соціалістичних краях». Кінопрограма. 15.15 — К. т. «Казки Г. Х. Андерсена». 15.45 — К. т. «Зірочка». 16.30 — К. т. Лижний спорт. Жінки. 17.00 — К. т. «Наука сьогодні». 17.30 — К. т. «Снігова карусель». Концерт. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. «Підсумки спортивного року». 19.05 — «П'ятирічка ефективності і якості». (К-д). 19.40 — К. т. «Спортлото». 19.50 — К. т. П. Фелорон. «Аз і Ферт». Телеспектакль. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Естрадна програма.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Перша ластівка». Худ. фільм. 11.15 — «Очепидне — Реймодіне». 18.00 — Концерт Радянського оркестру українського телебачення і радіо. 18.30 — «Ювілейному року — ударний фініш». Донецькі шахтарі. 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Новини кіноекрана». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Ю. Шербак. «Відкриття». Вистава. В перерві — новини.